



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราช ๓๓๙ ม.๕ ต.หลักช้าง อ.ช้างกลาง จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๒๕๐

โทรศัพท์ ๐ ๓๕๘๐ ๙๗๐๙ E-mail : nakor@doai.nth

ที่ กษ ๐๙๒๓.๑/ว ๕๑๙

วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอส่งข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

เรียน เกษตรและสหกรณ์จังหวัดนครศรีธรรมราช

ด้วยกรมวิชาการเกษตรได้จัดทำข้อมูล “เตือนภัยการเกษตร” โดยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพืชชนิดต่างๆ การเกิดโรคระบาดในพืช การระบาดของแมลงศัตรูพืช ตลอดจนข้อสังเกต ข้อระวัง แนวทางแก้ไข/ป้องกัน เพื่อเผยแพร่ให้กับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ภาคเอกชน เกษตรกร ผู้ประกอบการ สื่อมวลชน หรือผู้เกี่ยวข้องได้ทราบเป็นประจำทุกสัปดาห์

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราช จึงขอส่งข้อมูล “เตือนภัยการเกษตร” ระหว่างวันที่ ๑๒ - ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖ มาเพื่อใช้ประโยชน์ในหน่วยงานของท่านและ ประชาสัมพันธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายชวิศร์ สวัสดิสาร)

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราช



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

Website : at.ddoa.go.th/ew

## เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ 12 - 25 กรกฎาคม 2566

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่ก่อกำเนิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่	มะพร้าว	มะพร้าวที่ยังไม่แก่ที่ให้ผลผลิตแล้ว	1. หนอนหัวดำ มะพร้าว	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ ตัวหนอนเข้าทำลายใบมะพร้าว โดยทะลุกินผิวใบบริเวณใต้ทางใบจากนั้นจะถักใยนำมูลทถ่ายออกมาผสมกับเส้นใยที่สร้างขึ้น นำมาสร้างเป็นอุโมงค์คลุมลำตัวยาวตามทางใบบริเวณใต้ทางใบ ตัวหนอนอาศัยอยู่ภายในอุโมงค์ที่สร้างขึ้นและทะลุกินผิวใบ โดยทั่วไป หนอนหัวดำ มะพร้าวชอบทำลายใบแก่ หากการทำลายรุนแรงพบว่า หนอนหัวดำ มะพร้าวที่กลายเป็นทางใบ จน และผลมะพร้าวร่วงทำลายทางใบหลาย ๆ ทางพบว่าหนอนหัวดำมะพร้าวจะกัดใบโดยดึงใบมะพร้าวมาเรียงติดกันเป็นแพ เมื่อตัวหนอนโตเต็มที่แล้วจะถักใยหุ้มลำตัวอีกครั้ง และเข้าดักแด้อยู่ภายในอุโมงค์ ดักแด้มีสีน้ำตาลเข้ม ดักแด้เพศผู้จะมีขนาดเล็กว่าดักแด้เพศเมียเล็กน้อย ฝูเสื้อหนอนหัวดำมะพร้าวที่ผสมพันธุ์	1. วิธีเขตกรรมและวิธีการ ตัดใบที่หนอนหัวดำมะพร้าวเข้าไปเผาทำลายทันที ไม่ควรเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์มะพร้าวหรือพืชตระกูลปาล์มจากแหล่งที่มีการระบาด 2. การใช้ชีววิธี การใช้แตนเบียนที่เฉพาะเจาะจงกับหนอนหัวดำมะพร้าว เช่น แตนเบียนกนิเอซิส นิแฟนติดิส ( <i>Goniozus nephantidis</i> ) โดยปล่อยช่วงเวลาเย็นพลบค่ำ อัตรา 200 ตัวต่อไร่ต่อครั้ง ให้กระจายตัวแปลงเดือนละครั้ง ถ้าปล่อยแตนเบียนได้มากจะทำให้เห็นผลในการควบคุมเร็วขึ้น 3. การใช้สารเคมี 3.1 ใช้สารอิมิดาเทินเบนโซอิล 1.92% EC เข้มข้นโดยไม่ต้องผสมน้ำใส่ดักแด้ที่ลำต้นมะพร้าวอัตรา 30 มิลลิลิตรต่อต้น โดยใช้สว่านเจาะรูให้เอียงลงประมาณ 45 องศา จำนวน 2 รู ในทรงซ่างกัน เจาะรูให้ลึก 10 - 15 เซนติเมตร ขึ้นอยู่กับขนาดของดอกสว่าน ตำแหน่งของรูอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ 1 เมตร แล้วฉีดสารฆ่าแมลงลงปุ้ละ 15 มิลลิลิตร ปิดรูด้วยดินนั้นมัน วิธีนี้จะป้องกันกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าวได้มานานมากกว่า 3 เดือน (วิธีการนี้สามารถป้องกันกำจัดศัตรูชนิดอื่นได้



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.ddoa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>แล้วจะวางไข่บนเส้นใยที่สร้างเป็นอุโมงค์ หรือซากใบที่ถูกหนอนหุ้มตัวออกมาอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม 1 - 2 วัน ก่อนจะย้ายไปกัดกินใบมะพร้าว จึงมักพบหนอนหุ้มตัวมะพร้าวหลายชนิด กัดกินอยู่ในใบมะพร้าวใบเดียวกัน หากการทำลายรุนแรงอาจทำให้ต้นมะพร้าวตายได้</p>	<p>ด้วย เช่น ตั๊กแตนมะพร้าว ตั๊กแตนมะพร้าว แมลงค้ำหนามมะพร้าว) ***** แนะนำเฉพาะมะพร้าวที่มีความสูงมากกว่า 12 เมตร ขึ้นไป ห้ามใช้กับมะพร้าวที่อ่อนนุ่ม มะพร้าวที่แก่ และมะพร้าวที่ใช้น้ำตาล</p> <p>3.2 กรณีมะพร้าวต้นเล็กที่มีความสูงน้อยกว่า 12 เมตร รวมทั้งมะพร้าวที่แก่ที่ มะพร้าวที่อ่อนนุ่ม และมะพร้าวที่ใช้น้ำตาล ในพื้นที่ที่มีการระบาดของแมลง และไม่มี การปล่อยแตนเบียน ให้พ่นทรงพุ่มด้วยสารฟลูเบนไดอะเมต 20% WG อัตรา 5 กรัม หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตร หรือ คูเพนนูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร (สารนี้มีพิษสูงต่อกุ้ง ไม่ควรใช้บริเวณที่มีการเลี้ยงกุ้ง) โดยเลือกสารชนิดใดชนิดหนึ่งตามอัตราที่กำหนดผสมน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วทรงพุ่มบริเวณใต้ใบ 1 - 2 ครั้ง ควรใช้ เครื่องยนต์พ่นสารที่สามารถควบคุมแรงดันได้ และมีแรงดันไม่น้อยกว่า 30 บาร์ กรณีที่มีการปล่อยแตนเบียน ให้พ่นสารเคมีก่อน ประมาณ 2 สัปดาห์ ค่อยทำการปล่อยแตนเบียน กรณีที่มีการเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของหนอนหุ้มตัวมะพร้าว สามารถใช้วิธีการนี้ได้เช่นเดียวกัน</p>



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.ddoa.go.th/ew

กรมการเกษตร

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
ลอมกอล	ติดผล - เก็บผลผลิต	โรคราคำ (เชื้อรา <i>Capnodium</i> sp., <i>Meliola</i> sp.)	พบคราบราสีดำติดตามส่วนของช่อดอก ช่อดอก ทำให้ดอกผิดปกติ หรือเหี่ยว และหลุดร่วง บางครั้งอาจทำให้เมล็ด ผล ถ้าเป็นโรคในระยะผลอ่อน อาจทำให้ผลเหี่ยวและหลุดร่วง โดยโรคราคำ มักพบในช่วงที่มีการระบาดของแมลงปากดูด โดยเฉพาะเพลี้ยหอย และเพลี้ยแป้ง	1. พ่นน้ำเปล่าล้างคราบราดำ เพื่อลดปริมาณเชื้อ 2. พ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช เบโนมิล 50% WP อัตรา 6-12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร บนช่อผลทุก 14 วัน 3. เนื่องจากเชื้อราเจริญบนสารเหนียวที่แมลงปากดูด เช่น เพลี้ยหอย และเพลี้ยแป้งซึ่งย้ายไข่ สามารถป้องกันกำจัดโดยการใช้สารฆ่าแมลง เช่น มาลาไธออน 83% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์บาริล 85% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีทอกแซม 25% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร **** ไม่ควรพ่นสารในช่วงดอกบาน และระยะเริ่มติดผลอ่อน ควรหยุดพ่นอย่างน้อย 7 วัน ก่อนเก็บผลผลิต	
แควมั่งกร	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคตาตันจุดสี น้ำตาล และผลเน่า (เชื้อรา <i>Neoscytalidium dimidiatum</i> )	อาการเริ่มแรกที่กิ่ง หรือผลเป็นจุดสีเหลือง จากนั้นจะพัฒนาเป็นตุ่มขนาดเล็ก สีนํ้าตาลคล้ายสีสนิมเหล็ก ต่อมาแผลขยายใหญ่ พบจุดเล็ก ๆ สีดำซึ่งเป็นส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อราสาเหตุโรคที่บริเวณแผล บริเวณรอบแผลมีสีเหลือง เมื่ออาการรุนแรงแผลจะเน่า โดยถ้าเป็นทีถึงจะทำให้เน่าเยื่อตรงแผลหลุด	1. เลือกใช้ต้นพันธุ์ที่ปลอดโรค 2. ลดการให้ปุ๋ยไนโตรเจน เนื่องจากเป็นพืชอวบน้ำ อาจทำให้พืชอ่อนแอเกิดโรคได้ง่ายขึ้น 3. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อลดความชื้น 4. ดึงน้ำค้างหรือหยดน้ำในเฉพาะช่วงเช้า เพื่อลดความชื้นสะสมในทรงพุ่ม 5. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคตัดแต่งส่วนที่เป็นโรคอย่างระมัดระวัง ให้มีแผลน้อยที่สุด การ	



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการของพืช	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			4. หนองจะาะ ผักข้าวโพด	<p>แมมีเสื้ออวางเป็นพองเดี่ยว ๆ ตามเส้นใหม่ทีปลายผักข้าวโพด หรือที่ข้อดอกตัวผู้ หนองมักกินที่ข้อดอก และเมื่อเริ่มติดผัก ตัวหนองจะกัดกินเส้นใหม่ของผัก และจะเข้าไปกัดกินอยู่ภายในบริเวณปลายผัก ทำความเสียหายให้แก่คุณภาพผักโดยตรง เนื่องจากปลายผักเสียหาย และถ้าพบระบบรากปลายผักจะเน่า เนื่องจากความชื้นจากมูลของหนองที่ถ่ายไว้ หนองจะกัดกินข้าวโพดทำความเสียหายได้มากเมื่อเกิดการระบาดก่อนที่ชบวนการผสมเกสรจะเกิดขึ้น หากการระบาดของแมมีเสื้อจะเกิดขึ้นได้ เนื่องจากหนองกัดกินเส้นใหม่จนแห้งทั้งหมดไป ทำให้ข้าวโพดไม่ได้รับการผสมพันธุ์ ผักที่โตจึงไม่ติดเมล็ด หรือเกิดเป็นข้าวโพดพินหลอขึ้น</p>	<p>1. วิธีกล ข้าวโพดที่ถูกใหม่ขนาดเล็ก ใช้วิธีการจับหนองที่ปลายผักทั้ง หรือใช้มือจับปลายผักให้หนองตายโดยไม่ต้องเก็บทิ้ง และควรดินกับหนองทุกวันในระยะติดผัก</p> <p>2. เนื่องจากผีเสื้อของหนองจะเข้าโพดจะวางไข่ที่ยอดเกสรตัวผู้ และที่ใหม่ข้าวโพดในระยะผสมเกสร จึงควรหมั่นตรวจปลายผักข้าวโพดในระยะนี้ หากพบหนองวัย 1-2 เกลี้ยง 10-20 ตัวต่อ 100 ต้น พ่นสารฆ่าแมลงฟลูเฟนออกซูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ พิโพพริล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเฉพาะผักที่หนองลงทำลายใหม่ พ่นซ้ำตามความจำเป็น โดยพ่นที่ปลายผักบริเวณใหม่ใกล้หากพบการระบาดมากจึงพ่นที่เกสรตัวผู้ส่วนบนสุด</p> <p>**** สารฆ่าแมลงควรใช้ในระยะที่หนองยังเล็กจะได้ผลดี</p> <p>**** สำหรับข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เมื่อผักติดเมล็ดแล้ว ไม่จำเป็นต้องใช้สารฆ่าแมลง</p>



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	กล้วย	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคตายพราย หรือ โรคปานามา หรือ โรคเหี่ยว (เชื้อรา <i>Fusarium oxysporum</i> f.sp. <i>cubense</i> )	พบโรคได้ทุกระยะการเจริญเติบโตของกล้วย ใบกล้วยที่อยู่รอบนอกหรือใบแก่แสดงอาการเหี่ยวเหลือง โดยใบจะเหลืองจากขอบใบและลุกลามเข้ากลางใบ ก้านใบหักพับตรงรอยต่อกับลำต้นเทียม (ก้านใบที่ติดกันแน่น เห็นเป็นต้นเหนือดิน) และจะทยอยหักพับตั้งแต่ใบที่อยู่รอบนอกเข้าไปสู่ใบต้นใน	ตัดแต่งกิ่งควรตัดตรงส่วนที่เป็นรอยต่อของข้อระหว่างกิ่ง นำส่วนที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช โพรคลอราซ 45% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซอกซีสโตรบิน + ไตฟโนโคนาโซล 20% + 12.5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วต้น ทุก 5-7 วัน จำนวน 4 ครั้ง และพ่นอีกครั้งในระยะติดดอก โดยพ่นให้ทั่วต้น ทุก 7 วัน จำนวน 3 ครั้ง 6. ไม่นำเครื่องมือน็อคตัดแต่ตั้งที่ใช้กับต้นเป็นโรค ไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง ****ควรหยุดพ่นสารก่อนการเก็บเกี่ยว อย่างน้อย 15 วัน
					1. เมื่อต้องการปลูกกล้วยในพื้นที่ใหม่ ควรเลือกแปลงที่ไม่เคยพบโรคนี้มาก่อน 2. เลือกรุ่นกล้วยจากแหล่งปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้ หรือไม่นำหน่อพันธุ์จากกอที่เป็นโรคไปปลูกและใช้หน่อพันธุ์ที่มีร่องรอยการติดเชื้อ ในกรณีที่ไม่แน่ใจให้ชุบหน่อพันธุ์ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช อีตราโตอะโซล+ควินโดซีน 6% + 24% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์เบนดาซิม 50%



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
พริก	ทุกระยะการเจริญเติบโต	1. โรคเน่าเปื่อยหรือโรคราขาว (เชื้อรา <i>Choanephora cucurbitarum</i> )	โรคนี้อาจพบได้ในทุกระยะการเจริญเติบโตของพริก มักพบที่ยอดอ่อนและกิ่งอ่อน แสดงอาการมีแผลดำฉ่ำน้ำ แล้วขยายลุกลามอย่างรวดเร็วลงตามกิ่ง ทำให้กิ่งแห้งหักพับ หากอาการรุนแรงใบและดอกจะร่วงจนเหลือแต่ก้าน และพริกจะไม่แตกยอดใหม่ ส่วนที่ผลอ่อนจะ	SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อต้น 20 ลิตร หรือ ทุปู้โคนา 43% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อต้น 20 ลิตร 3. ปรับสภาพดินไม่ให้แข็งจนเกินไป โดยใส่ปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยหมัก 4. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี ควรระมัดระวังการให้น้ำ ไม่ให้น้ำไหลผ่านจากต้นที่เป็นโรคไปต้นปกติ 5. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบกล้วยแสดงอาการของโรค ให้ขุดต้นที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วโรยด้วยปูนขาวบริเวณหลุมที่ขุดต้นเป็นโรคออกไป อัตรา 1-2 กิโลกรัมต่อหลุม 6. อุปกรณ์การเกษตร เมื่อใช้กับต้นที่เป็นโรค ควรทำความสะอาดก่อนนำไปใช้ใหม่ 7. ในแปลงที่มีการระบาดของโรค ควรเปลี่ยนปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน	
					1. จัดระยะปลูกพริกไม่ให้แน่นเกินไป และกำจัดวัชพืชในแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดความชื้น 2. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะช่วงที่อากาศมีความชื้นสูงและร้อนอบอ้าว เมื่อพบพริกเริ่มมีอาการยอดช้ำ หรือที่ยอดมีเชื้อราเกิดขึ้น รีบตัดส่วนที่แสดงอาการโรค ใส่ถุงหรือภาชนะปิดเพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อราแพร่กระจายทั่วแปลง นำไปทำลายนอกแปลงปลูก



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ชื่อสิ่งกีดขวาง/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			<p>2. โรคแอนแทรคโนส หรือโรครากแห้ง (เชื้อรา <i>Colletotrichum gloeosporioides, Colletotrichum capsici</i>)</p>	<p>เกิดอาการซ้ำๆ นำ เน่า และหลุดร่วงได้ง่าย ถ้าอากาศมีความชื้นสูงมาก ๆ จะเห็นส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อรา มีลักษณะเป็นก้อนสี ชูตั้งฉากขึ้นมาจากส่วนของพืชที่เป็นโรค มองเห็นคล้ายขนแมว ที่ส่วนปลายของก้านใบให้เห็น เป็นตุ่มสีดำซึ่งภายในบรรจุสปอร์ ซึ่งสปอร์สามารถปลิวไปสู่ต้นอื่นก่อให้เกิดการระบาดอย่างรุนแรงมากยิ่งขึ้น ***** สปอร์ของเชื้อราแพร่ระบาดได้ดี โดยน้ำ ลม ฝน น้ำค้าง แมลง หรือ ติดไปกับสิ่งที่ย้ายไปสัมผัส</p>	<p>1. เลือกซื้อเมล็ดพันธุ์หรือต้นกล้าจากแหล่งที่ปราศจากโรค หรือถ้าเก็บเมล็ดพันธุ์เอง ต้องเลือกจากผลพริกที่ไม่เป็นโรค</p> <p>2. ควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่นประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20-25 นาที ก่อนเพาะ</p> <p>3. จัดระยะปลูกพริกให้เหมาะสม ไม่ปลูกชิดกันเกินไป และกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อไม่ให้แมลงปลุกมีความชื้นสูง ซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะสมต่อการเกิดโรค</p> <p>4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบผลพริก</p>





# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	อ้อย	ระยะแตกกอ	ไรแมงมุมอ้อย	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย จะดูดกินน้ำเลี้ยงอยู่ที่บริเวณใบ และมักจะรวมตัวกันเป็นกลุ่ม สร้างเส้นใยเป็นเส้นบาง ๆ ขึ้นปกคลุมผิวใบบริเวณที่เรศสุดท้ายอยู่ ใบอ้อยที่ถูกทำลายในระยะแรกจะมีลักษณะเป็นจุดประสีขาวเล็ก ๆ กระจายอยู่ตามแนวเส้นกลางใบ ต่อมาแผลบริเวณดังกล่าวนี้จะค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแดง หากการทำลายยังคงดำเนินอยู่ต่อไปอย่างรุนแรง และต่อเนื่องรอยแผลก็จะขยาย	<p>เป็นโรค ให้นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค</p> <p>5. หากพบว่าเริ่มมีอาการของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 40-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 50% WP อัตรา 20-30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5-7 วัน</p> <p>6. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรงควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เพื่อตัดวงจรของโรค</p>
				<p>1. ทำลายพืชอาศัยของไรแมงมุมอ้อย โดยเฉพาะพืชตระกูลหญ้าในบริเวณใกล้เคียงและภายในแปลงปลูก</p> <p>2. ในช่วงฤดูฝน ไม่จำเป็นต้องใช้สารฆ่าไร แต่ถ้าเป็นฤดูแล้ง หรือระยะที่ฝนทิ้งช่วงและมีการระบาดของไรแมงมุมอ้อยมาก ให้ใช้สารฆ่าไร อะมิทราซ 20% EC อัตรา 40 มิลลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>3. ในกรณีที่เกิดการระบาดของไรแมงมุมอ้อย และพบตัวตัวห้ำทำอยู่เป็นปริมาณมาก ควรพิจารณาใช้สารฆ่าไรที่ไม่เป็นอันตรายต่อตัวตัวห้ำ</p> <p>4. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของไรแมงมุมอ้อยอยู่ประจำ</p>	



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.ddoa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	ข้าวโพดหวาน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	ออกดอก - ติดฝัก	1. เพลี้ยอ่อน ข้าวโพด	ขึ้นและใบอ่อนจะมื่ออาการแห้งตลอดทั่วทั้งใบ ซึ่งอาจมีผลทำให้ต้นอ่อนชะงักการเจริญเติบโต ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากส่วนต่าง ๆ ของใบ และช่อดอกตัวผู้ ถ้าช่อดอกมีเพลี้ยอ่อนเกาะกินอยู่มากจะทำให้ช่อดอกไม่บาน การติดเมล็ดน้อยและทำให้เมล็ดแก่เร็ว ทั้ง ๆ ที่เมล็ดยังไม่เต็มฝัก หากมีการระบาดมาก จึงพบการกระจายอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของลำต้น กาบหุ้มฝัก โดยเพลี้ยอ่อนชนิดนี้มีปีกบินมาจากแปลงใกล้เคียง ตั้งแต่ข้าวโพดอายุประมาณ 15 วัน หลังจากนั้นอีก 1-2 สัปดาห์ จะพบเพลี้ยอ่อนออกสู่กเป็นตัวอ่อนรวมกันเป็นกลุ่ม ๆ โดยเฉพาะบริเวณใต้ใบล่าง ๆ และเพลี้ยอ่อนค่อย ๆ แพร่ขยายจากใบล่างขึ้นมาบนใบเรื่อย ๆ และขยายพันธุ์เพิ่มปริมาณอย่างรวดเร็ว จนพบปริมาณสูงสุดในระยะข้าวโพดกำลังผสมเกสร มักพบเกาะเป็นกลุ่ม ๆ ดูดกินน้ำเลี้ยงจากส่วนต่าง ๆ ของต้นข้าวโพด เช่น ยอด	ก่อนปลูกอย่าควรรอฝนหรือหยดน้ำไปปลูกด้วยสารฆ่าไรที่กล่าวไว้ข้างต้น



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. เพลี้ยไฟ	กาบใบ โคนใบ กาบฝัก และจะพบมากที่สุดในบริเวณช่อดอก ทำให้บริเวณที่ถูกดูดกินแสดงอาการเป็นจุดสีเหลืองปนแดง เพลี้ยไฟดูดกินน้ำเลี้ยงตามช่อดอก ข้าวโพด และดูดกินน้ำเลี้ยงที่หมักข้าวโพด ซึ่งหากพบเพลี้ยไฟลงทำลายไหมมาก่อนที่การผสมเกสรจะเกิดขึ้น จะทำให้ไหมแห้ง ผลผสมเกสรไม่ติด ฝักที่ติดจะไม่ติดเมล็ด หรือเกิดเป็นข้าวโพดฝักหลอขึ้น	พ่นสารฆ่าแมลง คาร์บาริล 85% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
			3. หนอนเจาะลำต้นข้าวโพด	ในระยะช่อดอก หนอนจะเจาะเข้าไปกินส่วนยอดที่ม้วนอยู่ โดยกัดกินและเจริญเติบโตภายในช่อดอก ทำให้ช่อดอกไม่สามารถสืบพันธุ์ จึงมีเกษตรกรผู้ไม่เพียงพอต่อการผสมเกสร ฝักที่ได้จะไม่เมล็ด หรือมีเมล็ดไม่เต็มฝัก ทำให้ผลผลิตต่ำ การเข้าทำลายฝัก ต้นหนอนเข้าทำลายโดยการเจาะที่ก้านฝัก หรือโคนฝัก หากมีการระบาดรุนแรงอาจจะระงับภายในแฉกกลางฝัก และเมล็ดด้วย	พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เกลทาเมทริน 3% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรฟลูเมธอน 25% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เทพลูเบนซูรอน 5% EC อัตรา 25 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟลูอาซูรอน 5% EC อัตรา 25 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร **** ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พ่นสารฆ่าแมลงเมื่อพบหนอน 2 ตัวต่อต้น หรือ รูเจาะ 2 รูต่อต้น **** ข้าวโพดหวาน พ่นสารฆ่าแมลงเมื่อพบหนอน มากกว่า 50 ตัว จากข้าวโพด 100 ต้น หรือ รูเจาะ 50 รู จากข้าวโพด 100 ต้น